

Na vsakih 25 hiš pride pri nas nič več nego ena gostilna. Kolikor mi je znano, je v celem okraju 16 občin z nekaj nad 2200 hiš in nekaj nad 13.000 prebivalcev in ti vzdržujejo 88 gostiln s 70 žganjarijami, po domače »šnospotekami«. Povprečno na 145 prebivalcev pride ena šnopsarija in pri tem številu so tudi otroci všteti. Da v tem okraju niti enega vinograda ni, bo marsikomu znano. Vsled tega se vino ne pije posebno po ceni, še manj pa po okusu. O žganju pa sploh ni govoriti, za žganjepivca je sploh vse dobro, tudi gnojica, v katero se včasih prekuca.

Pomilovanja vredni siromaki so posebno tisti, kateri se radi pritožujejo na slabe čase in malo denarja. Pomislite, koliko se vendar denarja in zatega časa nepotrebno za to smrdljivo in zdravju škodljivo žganje in sploh za vse ponarejene in prav slabe pijače potratil! Ko bi pač bili tako pogumni, da bi si tudi v tem okraju namesto toliko nepotrebnih gostiln z žganjarijami ustanovili tu in tam kako varčnostno društvo »bučelico« ter vinarje in kronice tako pridno vanj v varstvo nosili kot v gostilne. Gotovo bi se nam vsaj nekoliko boljše godilo in denarji bi večji tek imeli. Tudi bi ne bilo tolikokrat slišati o pretepih, kar je groza in strah, tudi o samomorih. Prijatelji, storite trden sklep in potrudite se za naprej žganje ali šnops in sploh vse narejene opojne pijače popolnoma opustiti in prepričani bodite, da se vam bo močno na bolje obrnilo, kakor se je tudi meni. To vam potrjujem iz lastnega prepričanja.

Dobrodošel.

Celje. (Stavbena zadruga »Lastni dom« in še nekaj.) Pred letom dni se je ustanovila pri nas slovenska stavbena zadruga »Lastni dom« z namenom, da se delavstvu pomaga do lastnega ognjišča. Ta zadruga je pa bila ustanovljena na narodni podlagi. Slovenci naj bi si smeli zidati skromno, a lastno streho; Slovenci naj bi bili zidarji, tesarji, mizarji, steklarji, kleparji, slikarji itd., in sploh le Slovenci naj bi bili pri stavbah »Lastnega doma« kot delavci nastavljeni. A stavbeni mojster, ki cele stavbe prevzema, je tako naklonjen Nemcem (hočem reči nemčurjem) da bi rad slovenske groše stlačil v nemškutarske žepe. Ali ni to sramota?! Ali se geslo vesoljnega Sloventva »Svoji k svojim!« na ta način izpolnjuje? Ako mu nemčurski mojstri kaj dolgujejo, naj iztirja, ne jim pa zaradi svojega žepa delo naklanjati. To ni nikakor prav! Ali nimamo gospod načelnik zadruge toliko moči, toliko poguma, da to prepreči?

In kake posledice ima tako ravnanje, slišal sem govoriti nekega mlačenca: »Ta slovenski obrtnik X. je že izvrsten obrtnik, ker vsi Slovenci si puste pri njem delati!« Bože mili! Ali nimamo dobrih slovenskih obrtnikov dovolj v celjskem okrožju?

Toliko za danes. Ako ne bo v kratkem drugače, navili bomo še vse druge strune. Taka mlačnost je vendar sramota za slovensko Celje in okolico. Da bi se kmalu na bolje obrnilo v to pomozi Bog! Imam še nekoliko gradiva, gospod urednik, katerega Vam hočem prihodnjic sporočiti, ako se kmalu ne obrne na bolje, sicer bom pa molčal.

Benevolens.

Rogatec. (Ciril-Methodova slavnost.) Da, to je bil dan, pomemben za nas, za vse, ki so se vdeležili naše slavnosti, pomemben posebno za naše mladeniče, za naša dekleta. Prvič smo slavili slovanska apostola očitno, pred ljudstvom. Na predvečer sv. Cirila in Metoda smo zažgali na Donački gori velikanski kres. Bil je to čaroben prizor. Kakor daleč je moglo seči oko, povsod so plamteli kresovi. Prikazovali so se in spet izginjali, kakor se zvezde prikazujejo na večernem nebu in se spet utrinjajo.

Slavnost sama pa se je obnesla vrlo dobro. Naš mladi pevski zbor je pokazal, kaj se lahko doseže pri vstrajni dobri volji. Vse pevske točke slavnostnega vsporeda so se izvajale z največjo natančnostjo. Slavnostni

govornik je nam podal živo sliko o življenju in trpljenju sv. bratov. Navedel je nam vzroke, zakaj slovanski narodi, zakaj mi Slovenci tako goreče častimo sv. Cirila in Metoda. Oznanjala sta nam sv. vero, branila in posvetila sta materin, slovenski jezik, dala sta nam pisavo, da, bila sta začetnika slovanskih sol. Ljubezen do sv. vere in materinega jezika naj nas druži in krepi po zgledu sv. bratov, in nepremagljiv bo Slovanov rod.

Tilčka Gajšekova je navdušeno deklamovala pesem »Blagovestnikom«, Anika Gobčeva pa je proslavljala slovenski kres.

No, in zdaj je prišla na vrsto igra »Ne vdajmo se!« Kaj takega tukaj pri nas še nismo videli. Kako radovedno in nestrpno smo torej čakali, kdaj in kako bodo nastopile naše mladenke in mladeniči prvič na odru, ki je bil prirejen zunaj na prostem. Nastopili so. Prvič na odru, pred tako ogromnim občinstvom — bilo nas je gotovo nad 400 — in tako igrati, kakor so igrali naši mladeniči, naša dekleta, no, tega bi ne verjeli, če bi sami ne videli. Boljše ni mogla pogoditi svoje uloge Katra (T. Gobec), izvrstno se je kretala Rezika (M. Gajšek). Kaj naj še le rečemo o Kocenjaku Juriju (M. Gobec), dr. Zavijaču (Fr. Hajnšek), kaj o občinskem pisarju Muhi (M. Kores) in županu Černič (C. Berlisg)! Kar prekositi so hoteli drug drugega, vendar se je posebno odlikoval dr. Zavijač, ki je s svojim nastopom in s svojo opravo povzročil čudno smeha in zabave. O da bi imeli veliko takih korenjakov, kakoršen je bil na odru, potem bodo vsi naši še nezavedni slovenski župani kmalu rešeni pijanih muh in nemškutarskih pisarjev in tudi vsak drug naroden zapeljivec bo moral po Zavijačevem zgledu pobrati šila in kopita.

Da, res, kaj takega gre ljudstvu v meso in kri, to ga vzdrami, to vzbudi. Poštena zabava, poštena igra — to je za ljudstvo. Le tako naprej, vrli mladeniči, navdušene mladenke. S tem kažete, da vstajate tudi vi k narodni zavesti, vsak dober človek se pa veseli tega, da mi vstajamo, a onih je strah. Rogaška mladina se je začela res gibati in zdaj bo šla vedno naprej kljub vsemu nasprotovanju in hujskanju od nasprotne strani. Priredimo si v kratkem spet take vesele trenutke — velevažne za našo narodno probujo. Živela vrla, krepostna mladina!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politična zborovanja. V nedeljo, dne 20. t. m. popoldne bo v Rogački Slatini poročal volilec o svojem delovanju v državnem zboru poslanec gospod dr. Miroslav Ploj. — Isto nedeljo popoldne se priredi veliko politično zborovanje v Šmartinu pri Gornjem gradu. O političnem položaju na spodnjem Štajerskem bo poročal g. Anton Korošec iz Maribora. — Volilci, vdeležite se obeh shodov v prav obilnem številu!

Častnim občanom so imenovali č. g. svetovalec in župnika v Rušah, Bož. Wurzerja občine Ruše, Lobnica, Bistrica in Smolnik. —

Iz šole. Učiteljica gđ. Ida Božič v Grižah pri Celju se poroči z učiteljem g. Rudolfom Wudlerjem istotam. — Umirovljen je nadučitelj g. Janez Možina pri Sv. Marku, okraj ptujski.

Romanje k Mariji Pomagaj v Brezje. Ustanovil se je posebni odbor, ki bo pripravil romanje Slovencev k Mariji Pomagaj na Brezju. Vse natančneje še se naznani.

Prijatelj ubožcev. Vlč. gosp. duhovni svetovalec in župnik v Rušah gosp. Božidar Wurzer so darovali za uboge krajnemu ubožnemu svetu v Lobnici 30 K, za kar se jim

tem potom javno zahvaljujemo. — Zupančič, župan.

Prosti promet s trtami. Vsled odloka c. kr. trg. ministrstva je dovoljen promet trt med občinami sodnijskega okraja Gornji grad. Ta okraj obstoji iz sledečih občin: Gornji grad, Kokarje, Ljubno, Luče, Nova Štifta, Mozirje, Rečica, Solčava in Bočna. Te občine so okužene. Zato za izvažanje trt in drugih rastlin ter predmetov, ki so napadeni od trtne uši iz jedne zgoraj navedenih občin v drugo občino tistega okraja ni potreba posebnega dovoljenja. Ni pa dovoljeno izvažati iz te okužene okolice trte v neokužene kraje. Tudi namerjavana pošiljatev iz zgoraj navedenih krajev v druge okužene kraje se mora od oblasti dovoliti. Trtni promet zgoraj navedenih, po trtni uši okuženih krajev se je dovolil s sledečimi občinami: v sodnijskem okraju Konjice: Tolsti vrh, Sv. Duh v Ločah in Žiče; v sodnem okraju Maribor: Bergenthal, Studenci, Bistrica pri Falu, Bistrica pri Limbušu, Gorica, Jesenci, Zg. in Sp. Hoče, Rače, Krecenbah, Kumen, Limbuš, Lobnica, Loka, Sv. Lovrenc pri Mariboru, Sv. Marjeta na Dr. polju, Morje, Pohorje, Pekre, Pivola, Podova, Ranče, Ruše, Razvanje, Radvanje, Rotenberg, Bohova, Činžat in Smolnik; v sodnijskem okraju Lipnica: občina Mitteregg. V začetku navedene in te občine so okužene. — Ker se okuženi kraji dotikajo Kranjske, je promet s trtami med okuženimi kraji Kranjske in Štajerske prost in ne potrebuje posebnega dovoljenja. Izvažanje trt iz okuženih krajev v neokužene ni dovoljen.

Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu. O kresovih še dobimo ta-le poročila: Iz Kapel pri Brežicah. Tudi mi kapelski fantje in dekleta, akoravno je nas le malo številce, smo zanesli na predvečer sv. Cirila in Metoda na našem gričku velik kres, pri katerem se je glasilo iz navdušenih grl več zanimivih narodnih pesmic. — Sliši se pa neko zlobno govoričenje napram nam, za katero se pa ne zmenimo. Blebetanje je za stare babe. Večna slava bodi našima slovanskima apostoloma! — Kozje. Mi smo sicer bolj počasni v poročevanju, pa kres na čast sv. bratoma Cirilu in Metodu smo tudi kozjanski Slovenci žgali. Pri skupnem kresu kozjanskih Slovencev vladalo je veliko narodno navdušenje. Tudi po okolici smo videli goreti veliko število kresov. — Zdole pri Kozjem. V naši fari je gorelo prav mnogo kresov na predvečer sv. Cirila in Metoda in glas možnarjev se je razlegal daleč na okrog. Z našega vinogradnega Zdolskega holca smo našli gotovo nad 100 kresov po kozjanskem okraju. — Iz Vranskega. Mi vranski fantje smo zakurili lep kres na hribu, kjer stoji kapelica sv. Janeza. In zraven so gromeli topiči in rakete so švigale visoko v zrak. Ko se je zaslislalo pritrkavanje z zvonika, pa smo zapeli ono lepo pesem: Se stolpa sem, mi zvon doni, ko vlega mrak se po vasi... Tudi mi vranski fantje se vzbujamo. — Dobrna pri Celju. V čast slovanskih apostolov goreli so na predvečer njih godu tudi na Dobrni veličastni in mnogoštevilni kresovi. Zveza mladeničev je letos preskrbela, da Dobrna ni zaostala za drugimi kraji v slavljenju sv. bratov. Od vseh pripravljenih prostorov razlegalo se je mogočno gromenje topičev, slišalo se ubrano petje in nebo se je žarelo plamenečih kresov v raznih oblikah. Vse skupaj pričalo je o neminljivi hvaležnosti Dobrničanov do slovanskih apostolov, pričalo pa tudi o neomahljivi narodni zavesti dobrnske mladine, katera se ne ustraši »silnatih kap«, ne belih ne črnih. Visoko proti nebu švigajoči plameni bili so znamenje plamteče ljubezni do rodne zemlje, do materinega jezika in te plamteče ljubezni ne zadusi noben »fajerber« z nobeno »špicelco«, kakor tudi trohljive dobrnske nemškutarije ne bo rešil noben »retungsvagen«.

Ruše. Dne 4. t. m. je pogorela tukajšnjemu posestniku V. Glaser hiša v Smolniku. Pogorelo je vse pohištvo in shramba za živila

ter hranilnična knjiga glaseča se na 200 K. Štiriletna deklica je baje igraje se z užigalicami zanetila ogenj. — Dne 1. t. m. se je v tukajšnjem ribniku utopil sedlarski učenec Vincenc Jurej. Kopal se je z drugimi dečki, kateri pa so se tako prestrašili, da so zbežali, ne da bi bili koga obvestili o nesreči.

Vpisovanje v srednje šole. Za obiskovanje mariborske slovenske gimnazije se je vpisalo že nad 40 učencev za prvi razred.

Na tukajšnji c. kr. gimnaziji je bilo v preteklem šolskem letu 469 dijakov, izmed teh jih je bilo 323 Slovencev in 146 Nemcev. Z odliko jih je izdelalo 71, povoljno so izdelali 319, drugi imajo ponavljalni izpit ali pa so padli.

Iz šole. Na štirirazredni, v tretjem krajnem razredu se nahajajoči ljudski šoli pri Sv. Marjeti je z začetkom zimskega poluljeta 1902 popolniti stalno mesto nadučitelja. Prošnje do 31. julija na krajni šolski svet pri Sv. Marjeti, pošta Možganci.

Izjava. Nemški listi pišejo o naši posojilnici razne laži in ji hočejo zaupanje pri ljudstvu spodkopati. Mi izjavljamo na to, da stoji naša posojilnica na trdnih nogah in da se nahaja v vodstvom v zanesljivih rokah. Prosimo somišljenike, da nam naj vsakega obrekovalca takoj naznani, da mu pred sodnijo zamašimo lažnjiva usta.

Posojilnica v Marnbergu.

Veselica. V soboto, dne 26. t. m. prirede mariborski in celjski slovenski abiturienti v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju koncert s plesom. Ker je čisti dobiček namenjen »Dijaškemu domu« v Celju, je pričakovati mnogobrojnega obiska.

V Šmartnem pri Slovenjgradu je bil pretekli teden velik vihar. Baje je več ljudi ponesrečenih.

Predstava s skioptikonom bode dne 20. t. mes. v Veržeju. Ker so te predstave povsodi obudile mnogo zanimanja med ljudstvom in niso le zabavne in kratkočasne, marveč tudi poučne in koristne, je upati, da se tudi te predstave ljudstvo iz Veržeja in okolice mnogoštevilno udeleži. — Ista predstava vrši se dne 27. julija v Ljutomeru v Franc Jožefovi šoli.

Hude ure. Iz Zdol pri Kozjem nam pišejo: Dne 10. julija ob 2. uri popoldan je prihrumela nevihta z dežjem in po nekaterih krajih tudi s točo od južno-zapadne strani; dne 11. julija pa nevihta ob 9. uri zjutraj od severo-zapadne strani z nekoliko toče. Bog se nas usmili in obvaruj naša lepa polja in vinograde pretečih uim!

Iz Sromlja se nam poroča: Vrlo dekle Katica Kovač, hčerka vnetega rodoljuba in starega narodnjaka Josipa Kovača v Zrečah je bila poročena 23. junija v Sromljah z vrlim kmetom Kostajnskom. Na mnogaja leta!

Bela zastava je vihrala v soboto raz okrajno sodnijo v Slovenjgradu v znamenje, da ni nobenega jetnika. Več kot 50 let je minulo odkar se je videla zadnjikrat.

Neprevidni otroci. V Zgornji Polskavi je vzel 13letni učenec Alojz Domadenič preteklo nedeljo nekoliko smodnika. Z njim je šel na neki travnik, da bi ga užgal. Pridružil se mu je delavca Romerja sin, Leopold, katerega je smodnik tako zažgal, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico.

Nesreča. V Bočni pri Gornjemgradu je po velikih mukah umrl priden delavec Martin Špeh, ki se je ponesrečil pri sekanju v gozdovih. Pokojnik je zapustil še mlado ženo in več nepreskrbljenih otrok.

Strelna je udarila dne 16. junija t. l. v poslopje Petra Lepuša v Mali vasi pri Sv. Tomažu, ter je zgorelo vse razun živine. Škode je 8000 kron. Zavarovan ni bil.

Nova poštna vožnja se upelje od 16. t. m. med Gor. Sv. Kunigundo in Mariborom. Vozila bode vsak dan; dozda je hodil poštni sel.

Mrtvo truplo neznanega človeka so našli 27. m. m. pri Slovenjgradu, ki je bilo že močno strohneno. Sumi se, da je nekega

umobolnega, kateri se je zadnjekrat videl v aprilu.

V Rajhenburgu je bil zadnjo nedeljo mesto odstopivšega liberalnega g. B. Kuneja izvoljen županom g. Mato Presker, vrl mož katoliškega mišljenja. Prejšnji župan gosp. Benjamin Kunej je odšel v Brežice za tajnika okrajnega zastopa in posojilnice!

Oddaja lova. Lovska pravica občine Smolnik se bode v novič dražila za 8 let v soboto, dne 26. julija 1902, ob 10. uri dopoldne pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Mariboru.

Brežice. Ptujski lažnjivec »Štajerc« obrekuje brežiško posojilnico, da se kar kadi. Ne bomo se pričali z budalim listom, ko je glavno geslo je: laž in obrekovanje posameznih stanov, oseb in narodnih podjetij. V zadnji številki poroča ta listič, da je brežiška posojilnica tožila kmeta Žmavca za 300 K, ne da bi bila v to opravičena — in da je brez vsakega uzroka in brez vse potrebe pouzročila ubogemu kmetu neprimerno visokih stroškov. Stvar je pa ta-le: Kočljar Žmavc iz Stare vasi na Bizeljskem je prišel na kant. Njegovi tabularni upniki so izposlovali zoper njega prisilno dražbeno postopanje. V tej stiski je storil mož jako nepreviden korak, ki bi ga bil skoraj spravil pred kazenskega sodnika, začel je namreč iz neumljivih vzrokov poslopje podirati, vinske trte izsekavati, tedaj svoje zemljišče popolnoma uničevati. Poroki za posojilo po 300 K, ki ga je dobil Žmavc od brežiške posojilnice, so tedaj prišli v največjo nevarnost, da bodo morali sami plačati 300 K za svojega soseda. Na prošnjo teh porokov je torej izposlovala posojilnica predznanbo svojega posojila po 300 K na Žmavčevo zemljišče in je vložila, ustrezajoč sodnijskemu nalogu, tudi tožbo na opravičenje zemljejnizne predznanbe. — Škoda bi bila za čas in črnilo, da bi se dalje bavili z nesramnimi čenčarijami v »Štajercu«; mirne vesti prepuščamo javnosti sodbo, da li je posojilnica pravilno postopala ali ne. Takih varovancev, kakor je Ž. privoščimo pa »Štajercu« in njegovemu brežiškemu dopisniku v obilni meri. Gliha vkup striha.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl pšenice 18 K 40 v, rž 16 K, ječmen 14 K 40 v, oves 16 K 50 v, koruza 13 K 40 v, proso 13 K 40 v, ajda 12 K, fižola 20 K; Na Dunaju: 50 kg. pšenice 8 K 85 v, rž 7 K 50 v, ječmen 7 K 75 v, koruza 5 K 40 v, činkvant 6 K 50 v, oves 7 K, fižola 10 K.

Sejmi na Spod. Štajerskem meseca malega srpana. Arnovž 20., Verače 17., Kozje 25., Zagorje 31., Teharje 26., Zalec 25., Vetmansteten 17., Konjice 31., Vitanje 20., Buče 21., Sv. Filip v Veračah 17., Dol 31., Sv. Križ pri Ljutomeru 26., Marenberg 31., Muta 17., Fram 26., Sv. Marjeta na Dr. polju 20., Sv. Marjeta ob Pesnici 20., Sv. Magdalena 22., Sv. Martin pri Vurbergu 28., Ščavnica pri Sv. Ani 17., Ormož 28., Sv. Urban 26., Kostivnica 30., Marija T. v Žitalah 25., Sv. Mohor 22., Slov. Bistrica 25., Sv. Helena (okraj Šmarje) 22., Velenje 18.

Cerkvene stvari.

Duhovniške spremembe. Prestavljen je č. g. Jakob Čebašek iz Loke pri Zidanem mostu v Dobovo. Na novo nastavljeni so č. g. semeniški duhovniki: Goričar Maks v Videm, Lončarič Josip k Sv. Petru pri Radgoni, Rabuza Jakob v Loko pri Zidanem mostu.

Savci pri Sv. Tomažu. Že nad 40 let se pomika vsako leto na praznik Obiskovanja blažene Device Marije dne 2. julija procesija farmanov Tomaževskih od kapelice iz Save na Polensak. Ali tako slovesno se to še nikoli ni zgodilo kakor letos. Leta 1895 so postavili občani novo kapelo v čast Mariji. Lansko leto naročili so zvon pri g. Samassi v Ljubljani in letos nove svečnike. Častiti gospod dekan pri Sv. Tomažu so oskrbeli lani, da se sme vsako leto v imenovani kapelici dvakrat daritev sv. maše služiti. Torej

res, pri blagoslavljanju zvona in pri prvi daritvi sv. maše v tej kapelici dne 7. novembra 1901 je bilo slovesno, ali letos 2. julija se mi je dozdevalo občutno slovesnejše. Topiči so že na predvečer naznanjali veseli prihodnji dan. Ob polu 6. uri zjutraj, dne 2. julija je bila popevana sv. maša, katero so darovali č. g. dekan, potem je bil slovesen odhod procesije (do 500 ljudi) k Materi božji na Polensak, katere sta vodila čast. gospoda duhovnika tomaževska. Občane Savske naj ljubi Bog vedno ohrani vnese za božjo čast!

Veseli dnevi na Remšniku. Zelja, koja je kmet Franc Hartman pri odhodu sedanjega milostivega kneza in škofa leta 1896 izrazil, da bi nas čez 6 let zopet obiskali, se je v naše veselje izpolnila. Radost Remšničanov vsled tega je bila nepopisna. Remšničani so in tudi bodo z božjo pomočjo ostali zvesti rimsko-katoliški cerkvi! Ker je bil prihod milostivega kneza in škofa dne 3. julija od Sv. Jerneja v Radvanji pozno, okoli 9. ure, smo premilostivega kneza in škofa le z zvonjenjem in streljanjem prisrčno v našo sredino sprejeli. Četrtega julija je bila skušnja iz veronauka za šolsko mladino. Popoldne obisk cerkve sv. Ponkracija na Radlu, ki se na novo zida. Tam je nepopisljivo lep razgled, ki je premilostivega kneza in škofa iznenadil. Tudi nova stavba cerkve je napravila dober utis. Zvečer pred praznikom sv. Cirila in Metoda so goreli velikanski kresi po vseh hribih. Bilo je več stotin ognjev v dvojno proslavo: vsled obiskanja višjega pastirja in na čast slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, ki se odslej obhaja v naši škofiji zopet 5. julija. Dne 5. julija je bilo izpraševanje odraslih in sv. birma. Birmancev je bilo 211. Veseli nas neizrečeno, da so bili premilostivi knez in škof zadovoljni, kajti izrazili so se pri slovesu na Breznem: »Težko sem šel iz Remšnika. Povsod so mi ljudje nasproti hiteli, tudi z majhnimi otročiči, proseči blagoslova, in me niso pustili naprej ter klicali: »Pridite zopet k nam, mi bomo ostali verni katoličani.« Solze so me oblike, ker so tamkaj tako dobri ljudje.» Toraj ločitev je bila težka od našega višjega pastirja, ki želijo le srečo in blagor vseh škofljanov. V nedeljo 6. julija je bila sveta birma na Breznem, kjer so premilostivi knez in škof slovo vzeli od celega dekanata, od dušnih pastirjev, od starišev in otrok, od mladeničev in deklet, od hlapcev in dekl, od ubogih in sirot. Ganljive besede so napravile marsikomu solznate oči, kajti globoko so segale v srca vernih vsled goreče ljubezni višjega pastirja do nas. — Bog ohrani, Bog obvari premilostivega kneza in škofa še mnogo let!

Sveti misijon pri Sv. Barbari pri Vurbergu, ki se je obhajal od 29. junija do 6. julija, se je kar najlepše izvršil. Vodili so ga č. g. misijonarji Javšovec, Jevšenak in Krivec iz Maribora.

Avstrijsko-štajerska minoritska provinca, h kateri spada tudi konvent pp. minoritov v Ptuj, je obhajala od 7. do 10. julija svoj generalni kapitelj. Dosedanji provincijal preč. g. A. R. P. Joanez Nep. Pix, je bil zopet izvoljen provincijalom, za gvardijana v Ptuj pa č. o. Alfonz Svet, za gvardijana na Dunaju č. o. Karol Belšak.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki: Dr. Pipuš, kot donesek kazenske zadeve 20 K; Jurij Zack, »za kruh sv. Antona« 5 K; Dr. Rosina 10 K.

Slov. fer. akad. društvo »Bodočnost« v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 20. jul. t. m., svoj prvi ustanovni občni zbor v Ljutomeru pri g. Seršenu ob 10. uri predpoldne. Popoldne ob 3. uri se začne veselica, zvečer pa ples v gostilni g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru.

Dijaški kuhinji v Ptuj so od zadnjega izkaza še daroval p. n. gg.: dekan Kralj v Zavrču 10 K, župnik Hirti 3 K, iz

Narodnega doma v Ptuj po gosp. Pavliniču 10 K in Neimenovan iz M. 20 K. — Slednji znesek je došel blagajniku še le po sklepu računa v roke in se toraj vsteva med dohodke prihodnjega šolskega leta. — Odbor društva je imel 11. julija sklepno sejo, v kateri je poročal blagajnik o dohodkih in izdatkih. Odbor izreka vsem preblagim p. n. dobrotnikom pristrčno zahvalo za doneske in se priporoča tudi še v prihodnje za pomoč.

Bralno društvo v Jarenini priredi dne 27. julija Ciril-Methodovo veselico z govorom in predstavljanjem »Sanje.«

Bralnemu društvu pri Sv. Bolfenku blizu Središča je podaril č. g. Vid. Janžekovič, kaplan pri Sv. Miklavžu zbirko krasnih knjig. Kot izrednemu in podpornemu udu, ter posebnemu dobrotniku našega društva, se društveni odbor častitemu gospodu za vse dobre prisrčno zahvaljuje. — Dal nam Bog več takih posnemovalcev.

Celjska narodna godba priredi v nedeljo, dne 20. t. m. koncert na vrtu Narodnega doma v Celju. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 40 vinarjev.

Iz drugih krajev.

Stolp sv. Marka v Benetkah se je dne 14. julija podrl. Stolp je bil svetovno znan. Stolp je bil nad 100 metrov visok ter se je začel graditi leta 888 po Kr., dogotovljen pa je bil še le leta 1150. Že nekaj dni so se kazale na stolpu razpokline, vsled česar je bil promet zaprt in bližnja stanovanja so se morala izprazniti. Ponesrečil se zraven ni nihče.

Vžigalice niso stare niti še 70 let, kajti prvokrat so se pokazale v letu 1832. Največja tvornica je na Švedskem, kjer se dan na dan izgotavlja do 50 milijonov vžigalic.

Obleka iz papirja. Na Japonskem izdelujejo izvrsten papir iz nekega drevesa. Trd je japonski papir tako, da se iz njega izdelujejo dežniki, obleke, robci in servijete. V zadnji japonsko-kitajski vojski nosili so japonski vojaki hlače iz papirnatega sukna. Take hlače so lakirane. Dežniki iz papirja namažejo se z oljem. Robce iz papirja nosi Japonec najmanj šest pri sebi. Kadar se usekne, vrže Japonec robec proč.

Petelin — pijanec. Petrograjski časniki poročajo, da ima lastnik nekega hotela v Hingenbergu v Livlandiji petelina, ki je občezen pijanec. Ta petelin posrkava z največjo neumornostjo ostanke piva, katere so pustili gosti, in to toliko časa, da se popolno upijani. Ko ga ima pod kapo, postane razposajen, se vleže in začne spati. Ko prespi mačka, gre zopet pit.

Žid in cigan. V neki ogrski vasi je bil židovskemu krošnjarju ukraden velik bakren kotel. Dočim je žid Abraham zaman poizvedoval po njem, ni bil cigan Peti, ki je ukradel kotel, nič manj v zadregi. Ker je bil kotel velik, ga ni mogel za se porabiti. Da bi ga nesel na trg, je bila nevarnost prevelika, da kdo ne spozna kotla. Slednjič se je odločil tat, kakor se nobeden drugi, vrniti po noči ukradeni kotel. Predno cigan ta krepotni čin izvrši, sreča ga žid, ki ga nagovori: »Čuj, Peti! moj veliki kotel mi je ukraden.« »Nič hudega«, ga tolaži cigan, »kaj bo neki počel tat s tako velikim kotlom!« »Kaj bo počel, vprašaj?« reče žid, »s kladivom ga bo razbil in v vrečo spravil, na trg nesel in baker prodal.« Ciganu se zaiskre oči, seže židu v roko ter reče: »Ubogi Abraham, potem pač ne bodeš videl več svojega kotla.«

Premeten berač. Koncem m. m. je stopil v prodajalnico nekega trgovca borno oblečen človek z dolgo brado, pušič dobro smodko. »Kaj želite?« vpraša ga prodajalec. »Oprostite, reven potnik vas prosi podpore.« »No, kaj takega še pa ne«, reče trgovec, »ali vas ni sram s smodko v ustih beračiti?« »Da, dragi gospod«, mu odgovori berač, »tako je. Prosim vas, nikar ne zamerite, smodko kadim samo iz strahu pred orožniki. Če me

ta vidi, da kadim, me pusti pri miru, meneč, da kupujem.« Ta premetenost tako iznenadi trgovca, da mu podari 10 v. »Lepa hvala, mili gospod!« se poslovi prosjak pušič dalje.

Lovska. Na nekem lovu pri železnici so podili psi zajca. V tem trenutku se pripelje mimo brzovlak. Zajec skoči na stopnice vlaka ter tako odnese psom in lovcem pete.

Koliko korakov naredi natakav v enem dnevu? Neki natakav v zelo obiskani gostilni je po dogovoru štel nekega dne svoje korake in je naštel celi dan 51.348 korakov. To je približno 30 kilometrov ali pet ur hoda.

Dobro ga je izplačal. V nekem kopalšču je zahteval gost, ki je hotel s svojo ženo drugi dan na sprehod v gore, da mu za jutro preskrbi dva osla. Mlad gospodar iz vasi pripelja drugo jutro za pot pripravljena osla. Ko pride gost pred hišo, se nasmeje in reče: »No, torej ste vi trije prišli!« Gospodarja je zbudila ta beseda, a premagal se je in molčal. Zvečer, ko se gost povrne s sprehoda, pride gospodar po osla. »Koliko sem pa dolžan?« vpraša tujec. »Šest goldinarjev«, pravi gospodar. »Ali ni to preveč«, reče mu gost, »saj je določeno tukaj pri vas po dva goldinarja na dan za jednega osla.« »Prav«, odvrne gospodar, »trikrat dve je šest. Kajti če sem bil jaz zjutraj osel, ko sem prišel, sem tudi zvečer, ko odhajam.« Tujec se je spomnil, kako ga je zjutraj pozdravil, nasmejal se je ter mu zahtevano izplačal. Ko je kmet odšel, reče svoji ženi: »No, ta me je pa dobro izplačal!«

Hrvat guverner Menelikov. Guverner abesinskih ekvatorialnih pokrajin je 31letni Hrvat Fmerih Seljan, ki je sedaj došel na obisk svojih sorodnikov v Linc.

Dobro se je izrezal. V Londonu je posebno društvo lenuhov. Bog obvaruj, da bi zapazili koga v naglici. Plačati bi moral kazen. Nekega lepega dne zapazi nek član društva, da je drugi član (zdravnik) jездil v največji naglici. Seveda so ga takoj v prihodnji seji obsodili radi tega. A zdravnik se je malomarno odrezal: »Ja, moj konj je tekel, kakor bi bil obseden, jaz sem bil pa prelen, da bi ga brzdal.« Ko je s tem dokazal svojo lenobo, so ga enoglasno oprostili kazni in ga celo pohvalili.

Muha v pivu pri različnih narodih. Zanimivo je opazovati, kako različno postopajo ljudje razne narodnosti, ako pride kaka muha pomotoma — v pivo. Amerikanec se začne smejati in naroči drugo pivo; Španjol plača in odide; Francoz in Italijan ravno tako, a pri tem pridno zabavljata in godrnjata. Anglež izpije pivo in naroči drugo. Nemec oprezno spravi muho, pivo spiše. Rus spiše muho in pivo. Kitajec pozoba najprej muho in jo nato zalije s pivom.

Čuden preklic. Švicarski listi so poročali, da so nekemu meščanu naložili precej več davka, kot ga je imel prejšnje leto. Zaradi tega se je razjezil in očitno zabavljal mestnim očetom, rekoč: »Polovica mestnih očetov je norcev!« Mestni očetje prepričani, da je dober glas boljši nego zlati pas, so zahtevali, da obrekovalec preklicuje svoje razgaljive besede. Ta je zahtevi ugodil ter objavil preklic, glaseč se: »Polovica mestnih očetov ni norcev.«

Neprijetno snidenje. Neka bogata vdova, še čvrsta in močna, hotela se je v Berlinu še enkrat omožiti. Po časopisnih inseratih si je iskala ženina. Oglasilo se je veliko število ponudnikov, ne da bi bili imenovali ime. Med vsemi ponudbami ji je najbolj ugajala ponudba nekega mladega uradnika z dežele. Snidenje je bilo pismenim potom določeno na neki železniški postaji. Da bi se spoznala, bilo je dogovorjeno, da bode imela »ona« v roki šopek šmarnic, »on« pa na suknji pripeto ručevo vrtnico. Težko je vdova pričakovala vlaka, ko vlak privozi, stopi iz voza jeden sam potnik s pripeto ručevo vrtnico na suknji, in ta potnik je bil — njen sin.

Štrašna vročina. V raznih krajih vlada zdaj huda vročina. V Londonu je taka vročina, da je veliko ljudi umrlo na solnčarici. V Milanu je 40 stopinj vročine.

Levinjo operiral na očeh je dr. Pirelli v Reggio na Laskem. Levinja »Lea« je zbolela na očeh in pokazalo se je, da oslepi, če ne bo operirana. V menažeriji Bianco so »Leo« postreščeki v njeni kletki z vrvmi in jermeni zvezali. Ko je bila levinja dobro zvezana, stopil je zdravnik v kletko in izvršil operacijo. Levinja je grozno rjavela vsled bolečin. Vkljub temu, da je bila dobro zvezana, držalo jo je 20 postrežnikov. Po izvršeni operaciji zapusti dr. Pirelli kletko. Leo so oprostili. Levinja je skakala besno po kletki in se zaletavala proti zdravniku, ki jo je stojič pred kletko opazoval. Toda kmalu je »brihtna« levinja sprevidela, da vsled operacije dobro vidi, umirila se je in pričela operaterju — roke lizati.

Izumirajoče slovansko pleme. Na obrežju baltiskega morja izumira slovansko pleme, ki se je samo imenovalo »Slovinci« in je spadalo k polabskim Slovanom. Po poročilu, katero je o polabskih Slovincih objavil v »Sl. Pol.« g. M. Meklowski, bilo je tam še pred 12 leti 721 oseb, ki so govorile v slovinskem jeziku. To število je seveda vsako leto manjše. Zadnji Slovinci zahtevajo od sorodnikov, da bi jim položili v rakev molitvenik v materinskem jeziku. Ta ginljiva šega priča, kako so ljubili svoj materinski jezik.

Čudna prošnja. Prošnjo za znižanje svoje pokojnine je vložil neki Amerikanec, ker pravi, da zasluži drugače veliko denarja in mu njegova vest ne pripusti, da bi državo goljufal. Dotičnemu uradu se je zato prošnja zdela jako čudna. Naročili so tedaj, naj se o tem človeku natančneje poroča. Dobili so v odgovor, da je dotični uradnik, ki je prosil za znižanje svoje pokojnine, že dalje časa v — norišnici.

Kaj je čudna prikazen. V neki gostilni je razlagal gostilničar svojim gostom, kaj je čudna prikazen, tako-le: »Veste, kaj je čudna prikazen? Poslušajte, razložil vam bom to. Vsakdo izmed vas pozna kravo; pa krava ni čudna prikazen. Tudi je že vsakdo izmed vas videl jablano; pa jablana tudi ni čudna prikazen. Če bi pa kedaj splezala krava na jablano in trgala z repom jabolka — to bi bila čudna prikazen.«

V Ameriki v mestu Kankakee se je baje rodil otrok, ki ima dve glavi. — Če je deklica in če zraste, ubogi mož, kateri jo dobi za ženo!

Osveta. Iz Zagodine na Srbskem poročajo: 28letni Ivca Preradovič je bil zaročen s 17letno ubožno Mileno Jakšičevo. V zadnjem hipu pred poroko pa se je Preradovič premislil in se oženil z drugim, bogatim dekletom iz Paračina. To sramoto je izvedel brat, ki je vojak pri 28. pešpolku v Kragujevcu. Brez dopusta je ušel domov in tam z vojaško puško ustrelil nezvestega Preradoviča in njegovo mlado ženo.

Angleži molijo. Salisbury, premirnist angležke, je dejal v gor. zbornici, da nima narod proti zavratni bolezni kralja nobenega drugega sredstva kot molitev. Zato naj moli ves narod za okrevanje Edvarda VII. In sedaj molijo res po vsem Angležkem, po vsej širni državi od vzhoda do zahoda. V katedrali sv. Pavla v Londonu je bilo svečanostno cerkveno opravilo za kralja. Vdeležba je bila ogromna. Prisotnih je bilo tudi več knezov, ki so prišli h kronanju; vsi nadškofi in škofi, lord (major), vsi župani in najodličnejša gospoda. V katedralo je bilo dovoljeno le z vstopnico. Tudi po drugih cerkvah so slovesna opravila, katerih se vdeležujejo ministri, uradniki, častniki in meščani sploh.

Strašilo. V nekem angležkem mestu prišel je nekdo obiskat svoje znanke, in je bilo več obiskovalcev, so mu morali dati za prenočišče sobo, v kateri je baje strašilo. Gost je pa trdil, da se ne boji. Drugi dan

pri zajutru je pripovedoval gost, da strašila sicer ni zapazil, toda o pol dveh zjutraj so mu naenkrat izginile vse odeje. Seveda so vsi strmeli. Ko pa je prišel malo pozneje zet domače gospe, ter so ga vprašali kako da je spal, reče: »Prav dobro, samo malo mrzlo mi je bilo po noči, in ker sem vedel, da v sobi, kjer straši, nihče ne spi, sem šel tja in vzel odejo s postelje. Vendar se mi je zdelo, kakor bi nekdo dihal v sobi, zato sem jo hitro popihal iz sobe.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

Današnji položaj je pač tak, da mora sleherni napeti vse sile v svojem delokrogu. Fizična sila v delavnih rokah res mnogo velja. Pa fizična sila sama po sebi je preslaba. Saj je pač tudi najbolj po ceni. Delo vola, konja, naravnih sil, pare itd. zna biti res prav koristno. Koristno postane pa delo šele tedaj za naše smotre, kadar ga razum človeka spravi v pravi tir, kadar ga zna človek svojim sebičnim namenom primerno izrabiti. Samo po sebi brez nadvlade razuma pa nima prav nobene vrednosti za človeka. Zalibog pa se najde pri kmetijskem gospodarstvu premnogokrat nadvlada fizične moči oziroma dela, razum pa ostane podrejen. Kmetovalec se muči in muči, a večinoma mu je plača za trud le pičla. Temu so pač krive tudi druge razmere. Največ pa je krivo edino zaupanje le v fizično delo, v pridne roke. Dravski pesek ima tudi zlata zrna. Pa najmarljivejše roke si ne bodo ž njim bogastva pridobile. Bolje, da stopijo v službo drugih delodajalcev. Dnina bode bolja nego pri izpiranju zlata iz peska Drave. Enako razmerje je čestokrat pri kmetijstvu. Ni je tako borne zemlje, da bi ne bilo nekaj praškov zlata v njej. Ne zlata v pravem pomenu, temveč snovij, iz katerih se posredno tvarka kmetovalcu zlato. Na vsaki zemlji, naj bode še tako borna, le še nekaj priraste, pa kako plačuje delo? Poznam premnogo slučajev, kjer bi bilo vse

eno, ako kmetovalec preseja dravski pesek ali obdeluje svoja zemljišča. Kmetijstvo ima prevažno nalogo. Ono prideluje s pomočjo tajnih, večinoma pa že tudi celo razkrinkanih naravnih pogojev blago, ki ima za človeštvo velevažen pomen. Ugodnejši kot so pogoji, več pridelka bode pri enakem naporu, kmetovalec bode imel boljši uspeh. Kmetovalec naj torej te ugodne pogoje izkorišča. Naj seje žito tam, kjer so naravni pogoji ugodni, vinograd pri neugodnih pogojih bode le slabo plačeval trud, istotakako sadno drevo itd.

Znanost se peča s preiskovanjem zakonov glede naravnih prikazni. Marsikaj se je že v tej zadevi pojasnilo. Kmetijstvo, ki razume te znanstvene pridobitke prav izkoriščati, napreduje, ono vspeva. Roke kmeta naj se torej urijo v spretnosti, a bolj naj se pa uri njegov razum v pravem spoznanju mu potrebnih nauk in za vsak slučaj njih pravi porabi. Na ta način bode dosegel zmožnost na neugodne naravne pogoje do gotove meje svojim namenom primerno vplivati, jih zboljšavati. Kjer so vsi naravni pogoji ugodni n. pr. v Ameriki, na zemljah, ki še niso izmolzene, ali na Ogrskem ali v Rusiji itd., tam je pač pridelovanje najcenejše in najvspešnejše. Pri nas je eden ali drugi naravnih pogojev neugoden. Pa ne obupati. Umni kmetovalec bode vedel kako tu pomagati in na dobrem bode.

Glede neugodnih pogojev na naših zemljah je najhujši pomanjkanje dovoljne rastlinske hrane. V tej zadevi je pomoč najnujnejša. Zemlje so izpite vsled večinoma slabega gospodarstva, slabega ravnanja z gnojem itd. Če pa tudi niso zemlje izpite popolnoma, pa le ni moč od njih najvišjih dohodkov doseči, dokler se ne porabijo gotova sredstva. To je najvišje zlo za naše kmetijstvo, zlo, katero kmetje tudi sami uvidevajo. V novjšem času

čedalje bolj prihajajo do prepričanja, kako velik pomen in vrednost imajo umetna gnojila. Pa poraba teh je navadno tako površna, nedostatna, da napravi zlo še večje. Ko se izgublja snovi, od posestva samega izdaja se za enake snovi denar. V tej zadevi se pri nas preveč potrat. V teku najstarejšega službovanja kot potovalni učitelj sem deželo pač temeljito spoznal. Kot istinit prijatelj kmetovalca, s katerim sem s svojim poklicem, s svojim delovanjem v tesni zvezi, čutim ž njim, veselim se nad vspehi, obžalujem pa tudi vsako brezuspešno delovanje. Ker pa je ravno glede gnoja in gnojenja najti največ napak, napak, ki najbolj vplivajo na smoter gospodarstva, namenil sem se sledeče napisati o gnoju in gnojilih. Na-dejam se pa, da bodem ustregel kmetovalcu v širšem pomenu. Živinorejec, poljedelec, sadje-rejec, vinogradnik, vrtnar, vsi se morajo zanimati za ta velevažen predmet. Ker se že od davna pečam z agrikulturmijem ter mnogo let zasledujem po strokovnem časopisju in knjigah to strujo, ker sem imel priliko in jo še imam, jo v veliki praksi v domačih deželah in inozemstvu opazovati, ker sem imel priliko primerjati na lici mesta vspehe kmetijstva v domačih krajih z onimi v krajih, kjer zna praksa načela vse bolj izkoriščati nego pri nas, upam, da bode vsakemu zanimanje za ta predmet plodonosno, ker hočem zastopati le zrela načela. Vspehi znanosti vteteljujejo se s praktičnimi skušnjami.

(Dalje sledi.)

Listnica uredništva. M. Š. v C. Iskrena hvala! Prosimo!

Loterijske številke

Trst 12. julija: 72, 53, 49, 76, 86.
Linc 12. julija: 52, 36, 18, 69, 80.

Društvena naznanila.

Dne 27. julija: »Gospodarskega bralnega društva v Kozjem« občno zborovanje s spominom na petletnico v gostilni g. Fr. Guček-a. Začetek ob 4. uri popoldne.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.	Vsaka beseda stane 2 vin.	Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Posestvo z vinogradom v prelepem kraju na slovenskem Štajerskem. Obsega 2 in pol orala povsem z ameriškansko trto nasajene in ograjene vinske gorice, 7 oralov polja in travnikov, 300 sadnih dreves ter čedno hišo z gospodarskim poslopjem. Posestvo je od železniške postaje pol ure od trga četrt ure in 100 korakov od podružne cerkve oddaljeno; zato je tudi za upokojenega gosp. duhovnika jako pripravno. Cena nizka. — Več pove upravnistvo lista. 304 10—5

Lepo posestvo, zidana hiša, gospodarsko poslopje, njive, travniki in sadonosi, okoli 18 oralov, se proda pod ugodnimi pogoji. Franc Menhart, Gačnik 28, pošta Jarenina. 328 8—1

Lepo posestvo, hiša, hlev, preša, potem njive in gozd, vsega okoli 7 oralov, se proda. Franc Sparovec v Cermensaku, Sv. Rupert v Slov. gor. 329 2—1

Hiša s stanovanji, zraven vrt za zelenjavo, sadonosnik in njiva, se po ceni proda v Mariboru. Naslov pri upravnistvu.

Posestvo blizu cerkve v Mali Nedelji pri Ljutomeru, s hišo, kletjo in gospodarskim poslopjem, potem njiva (iz katere se lahko naredi gorica) gozd z lepim drevjem, se po ceni proda. Pogoje pove Jak. Vrtnjak v Radislavcih, pošta Mala Nedelja. 344 2—1

Hiša s sedmimi sobami, kuhinjo, kletjo, kuhinjo za prati, drvarnicami, hlevom za 10—12 glav živine, z velikim dvoriščem in studencem, svinjskimi hlevi, z vrtno za zelenjavo z lepo senčnico, se proda za 5200 gld. v Slov. Bistrici. Ponudbe na: I. R. upravnistvu lista. 338 8—1

Lepo posestvo v Poberžah pri Mariboru, 15 minut od magdalenske cerkve, meri vse okoli 15 oralov, dve zidani hiši, (jedna s tremi sobami in kletjo, druga z dvema sobama in kletjo), gospodarsko poslopje, njive, travniki in gozd, se prodaja skupaj ali posamezno po nizki ceni. Kdo? pove upravnistvo. 343 8—1

Kupi se.

Malo posestvo, ki bi bila cena 600—700 gld. želim kupiti, če mogoče na ravnini. Naslov pove upravnistvo tega lista. 333 8—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Oženjen majar, srednje starosti, želi službe pri kakšni graščini ali na kakšni pristani z mesecem oktobrom. — Kdo, pove upravnistvo. 327 8—1

V najem se da.

Lepo stanovanje obstoječe iz dveh oziroma treh sob, kuhinje in podzemeljske kleti ali tudi samo dveh sob brez kuhinje; pripravno za kakšnega umirovljenega gospoda ali stranko, ki hoče imeti lepo, zračno in zdravo stanovanje, blizu cerkve, železniške postaje tikoma državne ceste v divni Savinjski dolini, se da dne 1. avgusta t. l. v najem. Pojasnila daje in sprejema ponudbe županstvo Sv. Peter v Savinjski dolini. 317 1—1

Lepo, sivo ajdo za seme prodaja po nizki ceni **Maks Robič** trgovec v Središču.

Trgovski pomočnik se išče pod ugodnimi pogoji 345

za mešano trgovino (na podružnici samostalen), v lepem romantičnem zagorskem kraju Hrvatske, oddaljenem od Štajerske 1 in pol ure. Službo je nastopiti 10. avgusta t. l. Ponudbe naj se vpošljejo na: **Franjo Mihun, Trakošćan, pošta Bednja, Hrvatsko.**

Zaloga pohištva.

Priporočam mojo zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah.

Spoštovanjem 328

P. Srebre,

Maribor, Tegetthoffova ul. 23.

Razne uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Demetrij Glumac

283 13—5

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.